



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Jacobus Apostolus. 25. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

animo visa supplicia reliquerant, tantum potuere, ut elegerit in vitam redire, & alienas noxas in suo corpusculo plectere; probante ipso Christo Iudice pium consilium. Horrescit animus narrare, quæ deinceps viva iterum virgo facere non exhorruit. Unum vita tota portentum fuit. Nam ut alia omittam, volucrem illa pernicitate suâ vincere, & jam fornaces succensas ingredi, jam glacie duratas aquas subire, modò è patibulis se suspendere, modò facinorosorum rotis membra illigare, interdum per sentes & vepreta volutari, canumque dentes in se armare. Porro vaticinia complura edidit. De decretorio illo Iudicii die magno animorum motu concionari solita, scelera omnia, sed luxuriam potissimum, assiduo fletu gemituque damnavit. In supremo tamen morbo recreata est Angelicis modulis, iterumque è vitâ abiens non unam jam animam cælo intulit. *Ex Surio.*

Si est sub terrâ Tartari carcer, si est combustio ardens, si est Infernus sine fine crucians, quid stupemus? quare non omnibus contemptis sola nobis cura sit evadendi à malis talibus, ne viventes mundo ad tantas, tales, tam crudeles subito rapiamur pœnas? S. Pet. Chryl. serm. 124.

S. JACOBUS APOSTOLUS. 25. Iulii.

LAudes JACOBI scripturo pennam ultrò JACOBI volucres ingerunt. Audi juventus, & patronum tuum mecum lauda. Ibant conjuges pii Compostellam, & trahebant pietatis suæ comitem filium formâ liberali juvenem. O ut periculose castitas peregrinaris! Hospitis filia oculis capta adolescentis, capere etiam ipsum nititur. Evadit hic muliebris amoris laqueos, sed non odii. Sub-

Subdola enim inter sarcinulas castissimi aureum craterem condit, & abeuntem de furto accusat. Damnatur, ducitur, & in crucem tollitur; sed non moritur innocentia. Dum enim mœsti parentes iter relegunt, dum ægrè & pedes trahunt & animas, senectutis scipione filio amisso, dum frui illos vel pendentis aspectu juvat, ecce ab infelici arbore filius: Quid lacrimis vivo parentas mater? vivo DEI MATRE & JACOBO succollantibus: i, Judici dic, ne damnare pergat, quem mors absoluit. Vix hæc ille ad matrem, cum mater hoc ad Judicem mensæ accumbentem. Hic; tam scilicet filius tuus vivit, quàm afflus hic cum gallinâ suâ gallus, qui lautus unctusque sepulchrum stomachum expectat. Jam carpere parabat, cum gallus & gallina in vitam se erigunt, innocentia victrici alis applaudunt, gallus etiam Pæana canit. Ergo damnat se ipsum Judex, & innocentem missum facit, volucrum verò proles posthuma etiam hodie plumas suas cum laudibus JACOBI in omnem orbem spargunt, nunquam omnes, licet tot quotidie vellitent, evellendas. Ex L. Marino l. 5. de reb. Hisp. c. ult.

Quid ditius, quid in corde dulcius, quid in terrâ quietus est & securius bonâ conscientia? damna rerum non metuit, non verborum contumelias, non corporis cruciatus, quin & ipsâ morte magis erigitur quàm deprimatur. S. Bern. l. de Confid.

S. CHRISTOPHORUS M. 25. Iulii.

CHRISTOPHORUS sive corporis sive animi spectes robur, semper magnus, nomen hoc suum reportasse tunc creditur, cum CHRISTVM sub pueri vultu per aquas transportavit, non ma-